

دریافت: مرداد ۹۴
پذیرش: آبان ۹۴

بررسی تطبیقی سیمای انسان کامل

در خطبه متقین نهجالبلاغه و آثار عزیزالدین نسفی

جلیل تجلیل^۱

یاسر هوشیار^۲

چکیده

انسان کامل آن انسانی است که همه ارزش‌های انسانی در او به طور هماهنگ با یگدیگر رشد کند. اولین کسی که اصطلاح انسان کامل را در عرفان وضع کرد ابن عربی، از عرفای قرن ششم بود. پس از او عزیزالدین نسفی، در قرن هفتم، نخستین نویسنده‌ای است که کتابی با نام «الانسان کامل» را نگاشت. موضوع این مقاله، بررسی تطبیقی سیمای انسان کامل با توجه به خطبه متقین و آثار عزیز نسفی می‌باشد. از آن جا که انسان کامل یکی از اصطلاحات مهم عرفان است، پس باید این انسان کامل را شناخت و سپس ویژگی‌ها و اوصاف او را دانست. شناختن ویژگی‌های انسان کامل باید از زبان کسانی باشد که یا خود محقق این راه بوده‌اند، مثل عزیزالدین نسفی یا امام علی^ع که خود نمونهٔ والای انسان کامل است.

این مقاله بر آن است تا با روش تحلیلی - تطبیقی به بررسی سیمای انسان کامل، در آثار عزیز نسفی و خطبه متقین نهجالبلاغه بر حسب ویژگی‌های رفتاری‌الهی، فردی، اجتماعی با نمودار آماری مورد تطبیق قرار دهیم و تلاش ورزیم نقاط مشترک و متشابه در این دو شخص عالی‌قدر را در مقوله انسان کامل بیان کنیم. برآیند این جستار نشان می‌دهد که در خطبه متقین و آثار نسفی به بهترین نحو ممکن سیمای انسان کامل ترسیم شده است.

واژه‌های کلیدی:

انسان کامل، خطبه متقین، نهجالبلاغه، آثار عزیز نسفی

۱. استاد زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

۲. دانشجوی دکتری زبان و ادبیات عربی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران.

YaserHoshyar@yahoo.com

مقدمه

انسان همواره در طول تاریخ میل بهسوی جستن بهترین‌ها داشته است. او تمام تلاش خود را معطوف یافتن انسان کامل خود می‌سازد و از هیچ کوششی دریغ نورزیده است. در آینین جاودانه اسلام سیمای انسان کامل خطوط مشخصی دارد. انسان کامل، به عقل و خرد و تفکر خود ارج می‌نهد، او در پرتو ایمان خود اندیشه را به بهترین نحو و در جهت اهداف متعالی به کار می‌بندد و قلب خود را همواره سرشار از عشق و محبت و صفا می‌سازد. انسان کامل اسلام موجودی معنوی و اسلامی است. خداوند متعال در قرآن کریم انسان را گرامی داشته است و به او استعدادهایی عنایت فرموده تا به واسطه آن بر بسیاری از مخلوقات برتری یابد. چنانکه خداوند می‌فرماید:

«وَلَقَدْ كَرِمَنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيَّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَنْضِيلًا»

و به راستی ما فرزندان آدم را گرامی داشتیم و آنان را در خشکی و دریا [بر مرکب‌ها] برنشاندیم و از چیزهای پاکیزه به ایشان روزی دادیم و آن‌ها را بر بسیاری از آفریده‌های خود برتری آشکار دادیم» (اسراء/۱۷).

خطبه متقین، معروف به خطبه "همام"، یکی از فرازهای بلند عرفانی و تربیتی نهج البلاغه است. امام علی^ع، این سخنرانی را در پاسخ به درخواست صحابی پارسا و باوفایش به نام "همام" ایراد فرمود. او به امیرمؤمنان عرض کرد: پارسایان را به گونه‌ای توصیف فرما که گویا به آنها می‌نگرم، امام علی^ع در جواب او به این عبارت بسنده کردند: «یا همام، اتّقِ اللهَ وَ احسِنْ، فَإِنَّ اللهَ مَعَ الَّذِينَ اتّقُوا وَ الَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُون». یعنی: ای همام، پارسا و نیکوکار باش. خداوند با پرهیزکاران و محسنان است. همام، به این پاسخ کوتاه اکتفاء نکرد و از آن حضرت مصراوه خواست تاصفات متقین را به تفصیل بیان فرماید. امام علی^ع با مشاهده اصرار وی، پس از حمد و ثنای خداوند، خطبه یاد شده را ایراد فرمود.

انسان کامل از دیدگاه نسفی، انسانی است که از گفتار نیک و کردار نیک و اخلاق نیک و دانش به حد کمال برخودار است. چنین انسانی هم در شریعت و طریقت و هم در حقیقت کامل است. انسان کامل در عالم همواره یکی است، و هرگاه هم که از دنیا برود دیگری به

جای وی می‌نشینند. عزیز نسفی یکی از عارفان است که در آثارش به بیان ویژگی‌ها و ترسیم این انسان آرمانی پرداخته است و کتابی نیز به نام "الانسان الكامل" نوشته است و در سایر آثارش نیز به این مسئله پرداخته است.

امام علی^ع در خطبهٔ متین به بهترین شیوهٔ ممکن سیمای انسان کامل و متنقی را بیان داشته است و نسفی نیز به این موضوع پرداخته است.

سؤالات تحقیق:

- ۱- مراد از مفهوم انسان کامل در متون دینی و عرفانی چیست؟
- ۲- مهم‌ترین ویژگی‌های انسان کامل از دیدگاه امام علی^ع و عزیزالدین نسفی چیست؟
- ۳- وجود اشتراک ویژگی‌های انسان کامل در خطبهٔ متین و آثار نسفی شامل چه مواردی است؟

فرضیه تحقیق:

- ۱- انسان کامل در متون دینی و عرفانی به فردی اطلاق می‌شود که همهٔ ارزش‌های انسانی در او به طور هماهنگ رشد کرده باشد.
- ۲- مهم‌ترین ویژگی انسان کامل از دیدگاه امام علی^ع و عزیزالدین نسفی متوجه صفات رفتاری فردی‌اجتماعی و الهی است.
- ۳- بیشترین اشتراک در ارتباط با ویژگی‌های انسان کامل در خطبهٔ متین و آثار نسفی مربوط به صفات رفتاری فردی و اخلاقی است.

پیشینه تحقیق

پیش از این پژوهش، کار مستقل و قابل توجهی در خصوص بررسی تطبیقی انسان کامل در نهنج‌البلاغه و آثار نسفی صورت نگرفته است و مقالاتی منتشره، بیشتر در مورد انسان کامل: «تبیین مراتب انسان کامل در اندیشه عرفانی عزیز نسفی» از دکتر محمد اسدی گرمارودی و بابک عزیزی و مقاله «بررسی مفهوم انسان کامل از دیدگاه عزیز بن محمد نسفی» از کیومرث چراغی.

نوآوری پژوهش حاضر در این است که "سیمای انسان کامل و ویژگی‌های او به طور

دقیق مورد بررسی و تحلیل آماری قرار گرفته است. این مقاله، نوع تقسیم‌بندی که بر اساس شباهت‌های سخنان امام علی^ع در خطبهٔ متقین در مورد انسان کامل و آثار عزیز نسفی می‌توان ارائه داد، پرداخته است: تقسیم‌بندی بر اساس ساحت‌های رفتاری چون صفات رفتاری الهی، صفات رفتاری فردی، صفات رفتاری اجتماعی است. که بر این اساس تشابه انسان کامل بررسی شده است و با جداول و نمودار آماری مورد تطبیق قرار گرفته است.

انسان کامل در سیر تاریخ

آدمی در سیر تاریخ، همواره در جستجوی انسان کامل بوده است. هم «بودا» و «کنفوسیوس» سخن از انسان کامل به میان آورده‌اند و هم «عیسی» و «محمد(ص)». هم «زردشت» از انسان کامل به نیکی یاد می‌کندو هم «افلاطون» و «مارکس» به شناخت انسان برتر پرداخته‌اند و هم «متصوفه و عرفا». از انسان کامل به نامهای گوناگون یاد کرده‌اند. بودا او را «ارهات» می‌نامد و کنفوسیوس «کیون تسو» آیین یوگا نیز از او با عنوان «انسان آزاده» نام می‌برد. افلاطون او را «فیلیسوف» می‌خواند و ارسطو «انسان بزرگوار». صوفیه، «قطب» و «شیخ» طریقت‌ش می‌نامند و نیچه «ابر انسان» و از همه بالاتر قرآن وی را «خلیفه الله» می‌خواند(نصری، ۱۳۷۱: ۴-۵). نیز حسن زاده آملی انسان کامل را در کتاب نهج‌البلاغه این‌گونه معرفی می‌کند: انسان کامل، عبدالله و عنده‌له است و صاحب مرتبهٔ ولایت‌اعنی ولی الله است. و قلب او اوعی و اوسع قلبهاست، قطب عالم امکان و حجه الله و خلیفه الله است و راسخ در علم و خازن علم لدنی و ینبوع حکم و زارع قلوب و شوراننده دفائن عقول و مأمون و امین الله است و مسخر جن و انس و وحوش و طیور و در عین حال بی‌اعتنای به دنیا است و شجاع و در مرتبهٔ یقین و بر طریق واضح و صراط مستقیم و مسیر عدل و در افق اعلای انسانی و عالم ربانی است و زمین هیچ‌گاه خالی از چنین انسان کامل نیست(آملی، ۱۳۶۱: ۴۲).

پیشنهاد کاربرد اصطلاح انسان کامل

در عالم اسلامی اساساً ریشه این تفکر در ارتباط با انسانی که دارای فضایل اخلاقی است، از بازیزید بسطامی نشئت گرفته است. بازیزید انسان کامل را به معنی والاترین انسان، یا عارفی می‌داند که وحدت خویش را با خدا تحقق بخشیده است. وی از نوعی صوفی سخن می‌گوید

که پس از فنای خویش واجد برخی اسمای الهی می‌شود و پس از آن انسان کامل و تام می‌گردد(حلبی، ۱۰۱: ۱۳۷۱). در این میان محب الدین عربی، نخستین کسی است که برای معرفی کمال بلوغ بشری در عرفان اسلامی، در نخستین فصل از کتاب *فصول الحکم*، عنوان انسان کامل را به کار برده است (رزمجو، ۱۲۶۸: ۳۳). کاربرد این اصطلاح و بحث در مورد برترین انسان، توسط بسیاری از بزرگان دنبال گردید تا اینکه در نیمة دوم قرن هفتم عزیزالدین نسفی به عنوان نخستین مؤلف در جهان اسلام نام انسان کامل را بر مجموعه رساله‌های بیست و یک گانه خود نهاد. بعد از نسفی عبدالکریم حیلی «عنوان الانسان الكامل» را برای کتاب ارزش‌نده‌اش که به زبان تازی در عرفان اسلامی نگاشت، برگزید. ابن عربی که از انسان کامل گاهی به عنوان انسان الحقيقی نیز یاد می‌کند، او را نایب الحق در زمین و معلم الملک در آسمان می‌خواند. او انسان کامل را کامل‌ترین صورتی می‌داند که آفریده شده است، و موجودی اکمل از آن به وجود نیامده است و یگانه مخلوقی است که با مشاهده به عبادت حق می‌پردازد که صورت کامل حضرت حق و آئینه جامع صفات الهی است. مرتبه‌اش از حد امکان برتر و از مقام خلق بالاتر است(جهانگیری، ۱۲۶۱-۳۲۶). آنچه مسلم است، اینکه واصfan این اصطلاح نظر به انبیا و اولیا داشته و فقط آنان را واسطه فیض و رحمت و آفرینش دانسته و از مقام عصمت و علم لدنی برخودار می‌دانند. بنابراین انسان کامل یعنی انسانی که قهرمان همه ارزش‌های انسانی در همه میدان‌های انسانیت باشد(مطهری، ۱۳۸۵: ۱۲۴).

خطبۀ همام یا خطبۀ متقین: روایت شده که همام یکی از اصحاب و پیروان امام علی^{علی‌الله‌ السلام} و مردی عابد و ناسک بوده است. ابن میثم بحرانی، شارح نهج‌البلاغه در معرفی همام می‌نویسد: همام بن شریح بن یزید بن عمرو بن جابر عرف الاصبه، از شیعیان علی^{علی‌الله‌ السلام} و از دوستان معظم له بوده است (لیاقتدار، ۱۲۹۲: ۷۳). همام به امام علی گفت: ای امیر المؤمنین، پارسایان را برای من چنان توصیف فرما که گویی آنان را به چشم می‌بینم. امام علی^{علی‌الله‌ السلام} در جواب او درنگ کرد و سپس فرمود: ای همام از خدا پروا داشته باش و نیکوکاری کن که «همانا خداوند با کسانی است که تقوا بورزنده اهل نیکوکاری باشند». همام به این سخن قانع نشد و امام را سوگند داد. امام سپس خدای را حمد و ثنا گفت و بر پیامبر دورد فرستاد و به اوصاف متقین پرداخت(سروش، ۱۳۷۶: ۲۶).

این خطبه که به نام خطبه همام معروف است، با روایات گوناگون، گاه به اختصار و گاه به تفضیل، در کتب تاریخی و حدیثی نقل شده است. از جمله کسانی که این خطبه را پیش از جمع آوری نهج‌البلاغه، روایت کرده‌اند، شیخ صدوق در کتاب امالی و ابن شعبه حرانی در کتاب تحف العقول هستند. منابع روایی شریف رضی در نج‌البلاغه را به درستی نمی‌دانیم، اما آنچه احتمال می‌رود آن است که وی بليغ‌ترین منابع را در اثر خود آورده باشد. روایت تحف العقول نامی از «همام» نبرده است (همان: ۳۴-۳۵). خطبه متقین یکی از فرازهای بلند عرفانی و تربیتی نهج‌البلاغه است.

زندگی و آثار نسفي

عزیز بن محمد نسفي از عارفان بزرگ قرن هفتم هجری است که آثار متعدد و با ارزشی از خود بر جای گذاشته است. با آن که نسفي در عرفان جایگاه بلندی دارد، احوال و دقایق زندگانی او چندان روان و دقیق نیست. عزیزالدین در اوایل قرن هفتم هجری در شهر "نسف" به دنیا آمد. وی در جوانی به بخارا سفر کرد و به تکمیل معلومات خویش پرداخت. یکی از وقایع مهم و سرنوشت‌ساز زندگی عزیز نسفي، آشنایی وی با سعدالدین حمویه از عارفان بزرگ اواخر قرن ششم و نیمة قرن هفتم هجری است. شخصیت عرفانی نسفي بیش از همه تحت تأثیر تعالیم سعدالدین حمویه شکل گرفت و آرای او بر دیدگاه‌های نسفي تأثیر گذاشت. نسفي بعد از مرگ سعدالدین به بخارا بازگشت و اولین رساله از کتاب «الانسان‌الکامل» را در سال ۶۶۰ ق در آن جا نوشت (نسفي، الف: ۱۳۹۱-۲۲۱). آثار نسفي: الانسان‌الکامل؛ نخستین کتاب که مجموعه رسائل او است، در بردارنده یک مقدمه، بیست و دو رساله و یازده رساله اضافی، به همراه خاتمه کتاب منازل السائرين است. همچنین التنزیل، زبدة الحقایق، کشف الحقایق، مقصد الاقصی، در زمرة دیگر آثار اوست. نسفي از مهم‌ترین افرادی است که در فلسفه اسلامی تأثیرگذار بوده‌اند. مقبره او در شهر ابرکوه قرار دارد.

تقسیم‌بندی سیمای انسان کامل بر اساس ساحت‌های رفتاری

۱- **صفات رفتاری الهی:** مقصود از صفات الهی، صفاتی است که دلالت بر نوع رفتار انسان نسبت به خداوند دارد.

۲- صفات رفتاری فردی: مقصود از صفات فردی، ویژگی‌ها و صفات رفتاری است که بیشتر دلالت بر نوع ویژگی‌های درونی فرد دارد و در ارتباط با خود فرد معنا می‌یابد و ارتباط کمتری با انسان‌های دیگری دارد.

۳- صفات رفتاری اجتماعی: صفات رفتاری اجتماعی شامل ویژگی‌ها و صفات رفتاری فرد است که دلالت بر نوع تعامل و رفتار فرد با مردم و افراد جامعه می‌شود.

۱- جدول صفات و ویژگی‌های انسان کامل در خطبههای متنبین نهجهای انسان

ردیف	صفات رفتاری الهي	صفات رفتاری اجتماعي	صفات رفتاري فردي
۱	خارج نشدن از محدوده‌ی حق	سخنانش راست	آزار او به کسی نرسیده است.
۲	دخلات نکردن در کارهای ناروا	راه رفتنش با تواضع	به انکه دشمن دارد ستم نمی‌کند.
۴	چشم پوشیدن بر آنچه خدا حرام کرده است.	با وجود دانش بردار	نسبت به آنکه دوست دارد به گناه آلوده نمی‌شود.
۵	شب و روز را سپری کردن ولی با یاد او	در خوشی‌ها سپاسگزار	به آن کسی که با او بریده می‌پیوندد.
۶	با تفکر و اندیشه قرآن خواندن	حریص در کسب دانش	ستمکار خود را عفو می‌کند و به آنکه محروم ش ساخته می‌بخشد.
۷	اگر مرگی که خدا بر آنان مقدر کرده نبود روح آنان در بدنهای نمی‌ماند	در سختی‌ها و در گشایش حالشان یکسان است.	دوری او از برخی از روی زهد و پارسایی و نزدیک شدنش با بعضی از روی مهریانی است.
۷	طاعت بسیار خود را زیاد نشمردن	کارش آسان و اندک	آنچه به او بسیارند ضایع نمی‌کند.
۸	دینشان محفوظ بودن	نرم خو و دور اندیش	مردم را با القاب زشت صدا نمی‌زنند.
۹	دارای ایمان پر یقین	جسمش لاغر	در مصیبتهای دیگران شاد نمی‌شود.
۱۱	برای قیامت خود را به زحمت اندخته.	دلهیشان اندوهگین	مردم از دستش در راحتند.
۱۳	از شوق دیدار بهشت و ترس جهنم خدا در جانشان بزرگ و دیگران کوچک مقدارند.	از سخن زشت دور	مردم به خیرش امیدوار و از شرش در امان.
۱۴	به هشت برای آنان چنان است که گویی آن را دیده‌اند و جهنم هم به همین طریق	گفتارش اندک	همسایگان را آزار نمی‌دهد.
۱۵	در دنیا صبر کرند تا آسایش قیامت را به دست آورند.	سکوت‌ش او را اندوهگین نمی‌کند.	

صفات رفتاری اجتماعی	صفات رفتاری فردی	صفات رفتاری الهی	ر
	اگر بخندد آواز خنده‌ی او بلند نمی‌شود	اعمال نیک انجام می‌دهند و ترسان هستند	۱۶
	خوراکش اندک	در جستجوی کسب حلال.	۱۷
	پوشش متوسط و میانه رو	در عبادت فروتن.	۱۸
	لغزشش اندک	به حق معترف است پیش از آن که بر ضدش گواهی دهند.	۱۹
	آرزوهایش اندک	شهوتش مرده	۲۰
	در تهی دستی آراسته	نفسش عفیف	۲۱
	خشمش فروخورده		۲۲
	سخن را در عمل در می‌آمیزد		۲۳

۲- جدول صفات و ویژگی‌های انسان کامل در آثار نسفی بر حسب ساحت‌های رفتاری

صفات رفتاری اجتماعی	صفات رفتاری فردی	صفات رفتاری الهی	ر
مردم را محب و مشتاق یکدیگرمی داند.	از روی علم و اخلاق کامل	مذمت دنیا و مدح آخرت	۱
رسوم و عادات بد را از میان مردم بر می‌دارد.	دانو و بزرگوار	افعال نیک	۲
راحت از دیگران دریغ نمی‌کند.	معارف	مردم را به خدا فراخواند.	۳
از دست و زبان او مردم در امانند.	اگر مال و جاه از دست دهد غمناک نمی‌شود.	از عظمت و بزرگی خدا مردم را خبر می‌دهد.	۴
در عهد با دیگران وفادار است.	راست گفتار	اوقات شب و روز را قسمت می‌کند و بیشتر به عبادت می‌پردازد.	۵
کوچک و بزرگ را عزیز می‌دارد.	خمول	امثال به اوامر الهی	۶
دوست و دشمن را توضیح می‌کند تا دوست، دوست‌تر و دشمن، دشمن‌تر نشود.	صفت ترک	توبه و اجتناب از نواهی	۷
تحمل از همه، عزت داشت همه، شفقت برهمه از اخلاق انبیاست.	عزلت	شناخت و لقای خدا	۸

صفات رفتاری اجتماعی	صفات رفتاری فردی	صفات رفتاری الهی	ر
قائد و قانون نیک در میان مردم می نهاد.	از علم و اخلاق کامل برخوردار است.	هیچ طاعتی و عبادتی را بهتر از راستی نیافت.	۹
مدد به برداران و شفقت بر زیردستان	زیده و خلاصه و ارث انبیا است و دل او جام جهانم	مدح آخرت می کند و از بقا و ثبات اخرت خبر می دهد.	۱۰
	کم خوارک است.	از خوشی های بهشت و ناخوشی دوزخ و دشواری حساب حکایت می کند.	۱۱
	کم صحبت می کند.	هیچ طاعتی و عبادتی را بهتر از راستی نیافت.	۱۲
	کم می خوابد.	ترک لذات و شهوتات	۱۳
	هم صحبت با داناست.	اشیار اکماهی و حکمت اشیار اکماهی	۱۴
	به مال و جاه فریفته نمی شود.	راست کردار و کسب عمل صالح	۱۵
.	اهمیت زیاد به پوشش خودنمی دهنده.	طهارت نفس	۱۶
.	حریص نیست و به قدر کفایت قناعت می کند.	نیکان را به بهشت و بدان را به جهنم و عده می دهد.	۱۷
	طلب علم نافع		۱۸
	انسان کامل بزرگی دارد ولی قدرت ندارد.		۱۹
	اقوال نیک و اخلاق نیک		۲۰

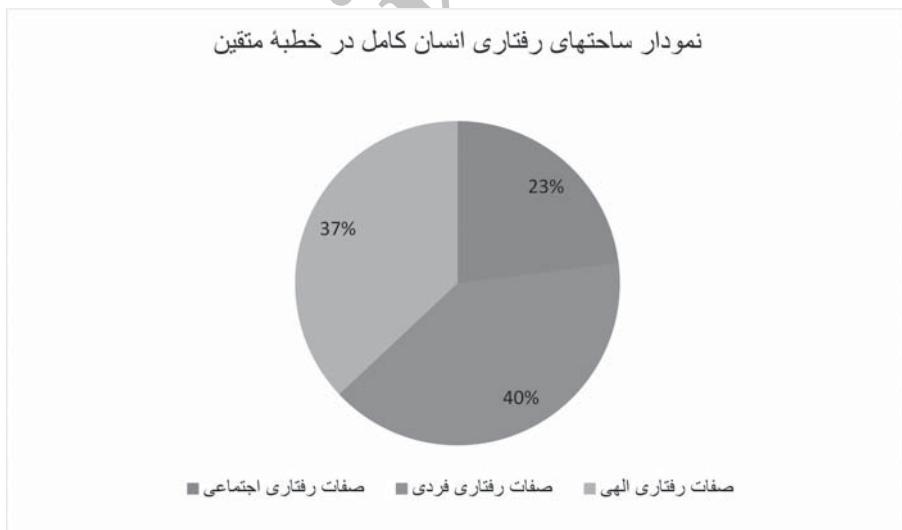
تشابه صفات رفتاری فردی

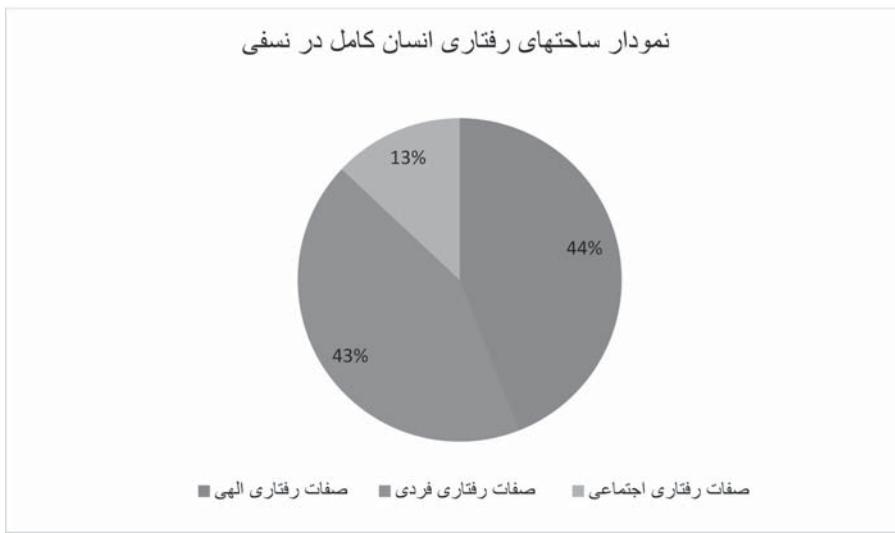
۱- راستی در گفتار ۲- خوراک اندک و جوع ۳- اگر مال و جاه از دست دهد غمناک نمی‌شود و در سختی‌ها و در گشايش حالشان یکسان است. ۴- تأکید بر سکوت و خاموشی ۵- اعتماد نکردن بر دنیا و صحبت و جاه و مقام ۶- پوشش متوسط و میانه رو ۷- کم خفتن ۸- کسب علم نافع ۹- پوششان متوسط و زیاد اهمیتی به آن نمی‌دهند.

تشابه صفات رفتاری اجتماعی

۱- مردم را مشفق یکدیگر می‌دانند تا آزار به یکدیگر نرسانند. ۲- مردم از دستش در راحتندو راحت از دیگران دریغ نمی‌کند. ۳- از دست و زبان او مردم در امانند و همسایه‌ها از آزارش در امان. ۴- ستمکار خود را عفو می‌کند و به آنکه محروم‌ش ساخته می‌بخشد و دوست و دشمن را تواضع می‌کند تا دوست، دوست‌تر و دشمن، دشمن‌تر نشود. ۵- مردم به خیرش امیدوار و از شرش در امان و مدد به برداران و شفقت بر زیردستان. ۶- در عهد با دیگران وفادار است. آنچه به او بسپارند ضایع نمی‌کند.

نمودار ساحت‌های رفتاری انسان کامل در خطبه متقین

تشابه صفات انسان کامل در خطبهه منتهی و انسان کامل عزیزالدین نسفي

نتیجه‌گیری

در آثار عزیز نسفي تعریف جامع و کامل در مورد سیمای انسان کامل نمی‌توان ارائه داد. تعارف و ویژگی‌هایی که برای انسان کامل برمی‌شمارد مخاطب را دچار سردرگمی می‌کند. نسفي انسان کامل و انسان کامل آزاد را مطرح می‌کند این دو اصطلاح برگرفته از ویژگی‌های مشترکی است که نمی‌توان بین این دو اصطلاح تفاوتی قائل شد چون دارای شاخص‌ها و ویژگی‌های مشترکی است با تفاوتی اندک. انسان کامل در آثار نسفي به طور کلی به کسی اطلاق می‌شود که بتواند چهار خصلت: اقوال نیک، افعال نیک، اخلاق نیک، و معارف را در خود تحقق بخشد. و انسان کامل آزاد کسی است که افزون بر این ویژگی‌های یاد شده، چهار خصلت دیگر از جمله ترک، خمول، قناعت، و عزلت را به ویژگی‌های خود بیفزاید.

در خطبهه منتهی ویژگی‌هایی که برای انسان منتهی آورده شده است، همپوشانی دارد به طوری که برای بعضی از ویژگی‌های فردی، صفاتی آورده شده است که می‌تواند زیرمجموعی دیگری قرار گیرد. در آثار نسفي و خطبهه منتهی بیشترین اهمیت داده شده بود به صفات رفتاری فردی است. و کمترین درصد اهمیت به صفات رفتاری اجتماعی است. در

منابع

هر دو اثر مورد بحث تشابه‌های رفتاری مورد بررسی قرار گرفت و بیشترین تشابه در ویژگی رفتاری فردی بود. در خطبه نهج‌البلاغه و آثار نسفی در مورد انسان کامل تکرار صفات رفتاری الهی و فردی به وفور دیده می‌شود که این صفات تکراری حذف شد. نکته قابل توجه در آثار نسفی این است که او بر ویژگی‌های اجتماعی بسیار تأکید می‌ورزد، بر اینکه هر طور که زندگی کنی، زندگی در گذر است پس طریق کم آزاری را انتخاب کن و بیش از همه چیز بر کم آزاری و شفقت بر دیگران صحه می‌گذارد.

- قرآن
- جهان‌گیری، محسن، (۱۳۶۷)، محی الدین عربی (چهره برجسته عرفان اسلامی، تهران: انتشارات دانشگاه تهران).
- حسن زاده آملی، حسن، (۱۳۶۱)، انسان کامل از دیدگاه نهج‌البلاغه، ناشر بنیاد نهج‌البلاغه، چاپ و صحافی شرکت افست، چاپ دوم.
- حلبي، على اصغر، (۱۳۷۱)، انسان در اسلام و مکاتب و غربی، تهران: اساطیری، چاپ اول.
- سروش، عبدالکریم، (۱۳۷۶)، اوصاف پارسیان، تهران، چاپ طلوع آزادی.
- دشتی، محمد، (۱۳۸۹)، ترجمة نهج‌البلاغه، انتشارات نورالمبین، چاپ سوم.
- رزمجو، حسین، (۱۳۶۸)، انسان آرمانی و کامل در ادبیات حماسی و عرفانی فارسی، تهران: چاپخانه سپهر، چاپ اول.
- لیاقتدار، محمد جواد، (۱۳۹۲)، تربیت در نهج‌البلاغه: نگاهی تربیتی به بحث اعتدال در خطبه همام، انتشارات دانشگاه اصفهان، چاپ و صحافی دانشگاه اصفهان، چاپ اول.
- مطهری، مرتضی، (۱۳۸۵)، انسان کامل، (مجموعه آثار شماره ۲۳)، تهران: صدر، چاپ سوم.
- نسفی، عزیز، (۱۳۶۲)، مجموعه رسائل مشهور به کتاب الانسان الکامل، تصحیح و مقدمه فرانسوی ماریثان موله، تهران: ناشر زبان و فرهنگ ایران.
- نسفی، عزیز، (۱۳۹۱.الف)، بیان التنزیل، تصحیح و تعلیق سید اصغر میر باقری فرد، تهران: سخن.
- نسفی، عزیز، (۱۳۹۱.ب)، کشف الحقایق، تصحیح و مقدمه و تعلیقات سید علی اصغر میر باقری فرد، تهران: انتشارات سخن، چاپ اول.
- نصری، عبدالله، (۱۳۷۱)، سیمای انسان کامل از دیدگاه مکاتب، تهران: انتشارات دانشگاه علامه طباطبایی، چاپ سوم.